

طراحی راه با رویکرد توسعه پایدار و تاب آوری

نادر طباطبائی

دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف

nader@sharif.edu

خلاصه

طراحی راه در چند دهه اخیر در دنیا، مانند بسیاری دیگر از فعالیت‌های که در زمره ساخت و سازهای سنگین قرار می‌گیرند، رویکردهای متعددی را تجربه کرده است؛ از ارزیابی اثرات زیست محیطی^۱ (EIA) که در سال ۱۹۶۹ کلید خورد گرفته، تا طراحی حساس به متن^۲ (CSD) در سال ۱۹۹۸، و پس از آن توسعه پایدار^۳ یا به تعبیر نزدیک مدیریت پایدار منابع^۴، و سپس تاب آور^۵. این رویکردها در قبال مشکلات زیست محیطی، اجتماعی، اکولوژیک مطرح بوده‌اند. تا کنون این مباحث در کشور بیشتر در چارچوب کارهای پژوهشی مطرح شده‌اند، ولی بروز سیل‌های بی‌سابقه ناشی از تغییر اقلیم در سال‌های اخیر، محدودیت مصالح سنگی در برخی نقاط کشور، و افزایش قیمت‌مواد ضرورت بازنگری جدی به رویه‌ها را نه تنها در حلقه‌های آکادمیک، بلکه در بین صنعت و متولیان راه اجتناب‌ناپذیر ساخته است. در این ارائه، این مباحث در کنار دیگر چالش‌های پیشروی صنعت راه با عنایت به شرایط اخیر پندمیک، در چارچوب طراحی راه با در نظرگیری رویکرد توسعه پایدار و تاب آوری، و متفاوت رویکردهای مورد استفاده در سال‌های قبل، مورد بررسی و راهکارهای کلان در رابطه با آن‌ها مطرح می‌شود.

¹ Environmental Impact Assessment

² Context Sensitive Design

³ Sustainable Development

⁴ Sustainable Resource Management

⁵ Resilient